

ὠμίλησε περὶ πλουσίου τινὸς καὶ πατριωτικώτατα διατεθειμένον ὁμογενοῦς, ὑπὲρ οὗ μὲ παρεκάλεσε νὰ ἐπιτρέψω νὰ ἐκδοθῇ Ἑλληνικὸν διαβατήριον. Ἀλλὰ τῷ ἀπήντησα ὅτι, ὡς γνωρίζει, ὑπάρχει νόμος, ὅτι τὸν νόμον τοῦτον ἐγὼ δὲν ἔγραψα, εἰς ἐμὲ δὲ μόνον ἐναπόκειται τὸ νὰ μὴ τὸν παραβῶ. Μάτην παρεκάλεσεν ὁ κ. Λεβίδης, καὶ ἔπεμψε καὶ ἄλλους ἰσχύοντας, ἰδίως Γερουσιαστάς, νὰ μὲ παρακαλέσωσιν. Ἐμεινα ἀνένδοτος, καὶ τὸ διαβατήριον δὲν ἐδόθη.

Σεισμός.

Τῇ 9 Φεβρουαρίου 1858 μέγας σεισμός ἀνέτρεψε τὴν Κόρινθον· καὶ ἡ μὲν Κυβέρνησις ἔσπευσε νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν Βουλῶν καὶ χορηγήσῃ εἰς τοὺς ἀστέγους μέιναντας κατοίκους 50,000 δραχμῶν. Ἐπισκεφθείσης δ' ἡμᾶς ἐν μιᾷ ἐκείνων τῶν ἡμερῶν τῆς Κυρίας Πλυσκῶ, Μεγάλῃς Κυρίας τῆς Βασιλίσσης, τῇ ὑπέβαλεν ἡ Καρολίνα τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ ἐνεργηθῇ λαχεῖον ἢ πώλησις ὑπὲρ τῶν παθόντων, καὶ μετὰ δύο ἡμέρας, ἐπανελθοῦσα ἡ κ. Πλυσκῶ, εἶπε τῇ Καρολίνῃ ὅτι ἡ Βασίλισσα μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἤκουσε τὴν πρότασιν, καὶ τὴν παρακαλεῖ νὰ τεθῇ ἡ ἰδία ἐπὶ κεφαλῇς τῆς ἐπιχειρήσεως, ὅπερ προθύμως ἐδέχθη ἡ σύζυγός μου.

Καὶ ἐκείνη μὲν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι διάφορα ἴδια ἑαυτῆς ἐργόχειρα ἢ ἐξ ἰδίας δαπάνης προσέφερε, προὔκάλεσε συνεισφορὰς παντοίων ἀντικειμένων παρὰ πασῶν τῶν κυριῶν ἐν Ἀθήναις, καὶ ἐγὼ ἔγραψα εἰς πάντας ἡμῶν τοὺς ἐξωτερικοὺς ἀντιπροσώπους καὶ τοὺς ἄλλους γνωρίμους καὶ πολλὰ μᾶς ἦλθον οὐ μικροῦ λόγου ἄξια ἔξωθεν, οἷον ὠραῖα χρυσᾶ ἀγγεῖα τῆς κ. Ὑψηλάντη (μητρὸς). Προσέφερον δὲ καὶ ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα δῶρα γενναῖα.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ θέρους, ἡ κυρία Ἑλένη Παππαρδόηγοπούλου, σύζυγος τοῦ προξένου τῆς Ρωσσίας, μετοικήσασα ἀπὸ τινος εἰς Κηφισίαν, προσέφερε, κατὰ παράκλησιν τῆς Καρολίνας,

τὴν ἀπέναντι ἡμῶν κειμένην μεγάλην καὶ εὐρύχωρον, τότε δὲ κενὴν μένουσαν οἰκίαν τῆς, ἣν κατεκοσμήσαμεν δι' ἀνθέων καὶ στεφάνων, καὶ εἰς τὰς αἰθούσας καὶ τὰ δωμάτια διεθέσαμεν τραπέζια, ὧν ἑκάστου προΐσταντο ἀνὰ μία ἢ δύο κυρίαι τῶν ἐπισημοτέρων οἰκογενειῶν τῶν Ἀθηναίων, τοῦ ὅλου δὲ προΐστατο, ἐφορῶσα καὶ τὰ πάντα διαθέτουσα ἡ Καρολίνα. Κατὰ τὴν ἡμέραν δὲ τῆς ἐκκυβεύσεως ἢ πωλήσεως ἐπαιάνιζεν ἀπὸ πρωΐας ἐν τῇ αὐλῇ ἢ μουσικῇ, ἣν ἔπεμψεν ἡμῖν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν συνάδελφός μου, καὶ βαθμηδὸν πλῆθος συνῆλθε προθύμων ἀγοραστῶν.

Ἐκ τῶν πρώτων προσελθόντων ἦσαν ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα, καὶ ἀπὸ τραπέζης εἰς τράπεζαν μεταβαίνοντες, πολλὰ ἡγόραζον. Συνοδεύων δ' ἐγὼ τὸν Βασιλέα, τῷ ἔδειξα ἐπὶ μιᾷ τῶν τραπέζων τὸν τότε ἄρτι ἐκδοθέντα πρῶτον τόμον τῆς ἱστορίας τοῦ Γιζώτου, μετὰ μακροῦ αὐτογράφου, δεδεμένου ἐπὶ τῆς κεφαλίδος, ὃν ὁ ἔνδοξος ἀνὴρ μοι εἶχε πέμψει ἐπὶ τῇ παρακλήσει μου. Ὅτε δ' ὁ Βασιλεὺς μ' ἠρώτησε πόσου τιμᾶται, τῷ εἶπον ὅτι τοιοῦτο χειρόγραφον τοῦ Γιζώτου εἶναι ἀνεκτίμητον, καὶ ἐναπόκειται εἰς τὴν Α. Μ. νὰ δώσῃ δι' αὐτὸ ὅτι προαιρεῖται. Ὁμολογουμένως βαρυτιμότερον δὲν ἐδυνάμην νὰ τὸ πωλήσω, καὶ ἡ Α. Μ. ἔπεμψε δι' αὐτὸ οὐ μικρὰν ποσότητα.

Περὶ δὲ τὸ τέλος τῆς ἡμέρας ἰχνογραφία, παριστῶσα τὴν Α. Μ. καὶ ἐν χρυσῇ κορωνίδι περιεχομένη, ἤγειρε τὸν διαγωνισμόν μεταξὺ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης κ. Σταύρου καὶ τοῦ κ. Μανάκη, καὶ ἐπωλήθη τέλος χιλίων δραχμῶν. Ὁ κ. Μανάκης, ἄλλοτε ὑποπρόξενος δὲν ἠξεύρω ποῦ τῆς Τουρκίας, ἦν ἐντελὴς πένης, γενόμενος δ' ἔπειτα διαχειριστὴς τῆς περιουσίας τῆς συμπατριώτιδος αὐτοῦ χήρας κ. Τοσίτσα, ἐπλούτισεν, ἐκ τῶν δωρεῶν πάντως καὶ ἀντιμισθιῶν, αἷς ἐλάμβανεν, εἰς βαθμόν, ὥστε ν' ἀγοράζῃ, ἐκ φιλοτιμίας καὶ πατριωτικῆς ἐλευθεριότητος, μίαν λιθογραφίαν χιλίων δραχμῶν.

Τὴν δ' ἐπαύριον ἐξεκυβεύσαμεν τὰ ὀλίγα ἀντικείμενα, ὅσα δὲν εἶχον πωληθῇ τὴν προτεραίαν, καὶ οὕτω συνήχθη ποσότης οὐκ εὐκαταφρόνητος, ἣτις ἐδόθη τοῖς Κορινθίοις.

